

De Dageraad

*Een heraut van de aanwezigheid
van*

Dageraad Tijdschrift

Maart 2026

Inhoud

HOOFDARTIKEL.....	2
GERED DOOR HET BLOED	2
BIJBELSTUDIES	17
TWEE GROTE GEBODEN.....	17
OEFENEN IN GODSVRUCHT.....	20
AAN ANDEREN GEVEN.....	23
EÉN IN CHRISTUS JEZUS.....	26
WACHTEN OP GODS KONINKRIJK	29
CHRISTELIJK LEVEN EN LEER	32
DE BELONING VOOR DIENSTBAARHEID	32

Volg mee in uw Bijbel!

Gered door het bloed

"Ze moeten wat van het bloed nemen en dat op de twee deurposten en op de bovendorpel van de huizen smeren waar ze het [paas]lam eten."
Exodus 12:7

Nu we de lentemaanden maart en april ingaan, zullen christenen uit alle delen van de wereld samenkomen om de dood en opstanding van onze Heer Jezus Christus op een bijzondere manier te herdenken. Rond dezelfde tijd zullen ook Joden samenkomen om het Pascha te vieren.

Elke groep gebruikt zijn eigen kalender en eeuwenoude tradities om het exacte tijdstip te bepalen waarop deze religieuze feesten worden gevierd. Soms liggen deze feesten slechts enkele dagen uit elkaar, maar soms ook enkele weken. Volgens de Bijbel werd het paaslam van Israël geslacht op de veertiende dag van de maand Abib, later Nisan genoemd. (Deuteronomium 16:1; Nehemia 2:1). Dit komt overeen met onze maanden maart of april, afhankelijk van het jaar.

Hoewel zowel christenen als joden deze belangrijke gebeurtenissen in deze tijd van het jaar vieren, zijn er maar weinigen die de ware betekenis en het belang inzien van de dood en opstanding van Jezus, die stierf als de Verlosser van de door zonde aangetaste mensheid. Ook zijn er maar weinigen die de volledige betekenis van het joodse Pascha inzien. De apostel Petrus legde uit dat de meesten verblind zijn voor het begrijpen van de diepe dingen

van God. "Door zijn goddelijke kracht heeft God ons alles gegeven wat we nodig hebben om een godvruchtig leven te leiden. We hebben dit alles ontvangen door hem te leren kennen, degene die ons tot zich heeft geroepen door middel van zijn wonderbaarlijke glorie en voortreffelijkheid. ... Maar degenen die zich niet op deze manier ontwikkelen, zijn kortzichtig of blind en vergeten dat ze gereinigd zijn van hun oude zonden." 2 Petrus 1:3,9

Gods instructies

Toen onze bijbeltekst werd opgeschreven, werd het volk Israël gevangen gehouden in Egypte. Toen de juiste tijd was gekomen, gaf God de Israëlieten de instructie om het bloed van het geslachte paaslam op de "deurposten en de bovendeur van de huizen" aan te brengen. Ze kregen ook de opdracht om het lam te braden en het te eten met ongezuurd brood en bittere kruiden. (Exodus 12:8). De context van deze tekst geeft ook andere belangrijke details en perspectieven in verband met Gods speciale instructies aan de Israëlieten.

We lezen: "De Heer gaf Mozes en Aäron de volgende instructies: 'Vanaf nu zal deze maand voor jullie de eerste maand van het jaar zijn. Kondig aan de hele gemeenschap van Israël aan dat elke familie op de tiende dag van deze maand een lam of een geitje moet kiezen voor een offer, één dier per huishouden. Als een familie te klein is om een heel dier op te eten, laat ze dan delen met een andere familie in de buurt. Verdeel het dier naar gelang de grootte van elk gezin en hoeveel ze kunnen eten. Het dier dat je kiest, moet een mannelijk dier van één jaar oud zijn, een schaap of een geit, zonder gebreken. Zorg goed voor dit gekozen dier tot de

avond van de veertiende dag van deze eerste maand. Dan moet de hele vergadering van de gemeenschap van Israël bij het vallen van de avond hun lam of jonge geit slachten." Exodus 12:1-6

Het geslachte lam

Deze expliciete aanwijzingen bevatten een grote hoeveelheid belangrijke symboliek. De verwijzing naar het "land Egypte" wijst bijvoorbeeld op Satans huidige heerschappij over de aarde en haar volkeren. De god van deze wereld [Satan] heeft de gedachten van de ongelovigen verblind, zodat zij het licht van het evangelie van de heerlijkheid van Christus, die het beeld van God is, niet kunnen zien. 2 Korintiërs 4:4

Het 'begin van de maanden' vormt de basis voor het berekenen van de exacte dag waarop het Pascha moest worden gevierd. De nieuwe maan die het dichtst bij de lente-equinox stond, markeerde het begin van de eerste Joodse maand, Abib. Het offerlam moest worden gekozen op de 'tiende dag' van de eerste maand. Dit wees vooruit naar Jezus' toekomstige komst naar Jeruzalem als het 'Lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt', en in vervulling van de profetie van Zacharia. (Matteüs 21:1-9; Johannes 1:29; Zacharia 9:9). Verderop in Exodus hoofdstuk 12 staat dat het lam een mannelijk dier van een jaar oud moest zijn, zonder gebrek. Dit illustreerde Jezus' volmaaktheid als het toekomstige onberispelijke 'Lam van God'. (1 Petrus 1:19). Het paaslam werd vervolgens op de 'veertiende dag van dezelfde maand' geslacht en die avond gegeten. Het paasfeest, ook wel het 'feest van de ongezuurde broden' genoemd, begon de volgende dag en duurde zeven dagen. Exodus 12:15-17

Eerstgeborenen – Onder het bloed

Verder lezen we in deze aanwijzingen: 'Ik zal deze nacht door het land Egypte gaan en alle eerstgeborenen in het land Egypte slaan, zowel mensen als dieren; en tegen alle goden van Egypte zal Ik recht doen: Ik ben de Heer. En het bloed zal voor u een teken zijn aan de huizen waar u verblijft, en wanneer Ik het bloed zie, zal Ik aan u voorbijgaan, en de plaag zal u niet treffen om u te vernietigen, wanneer Ik het land Egypte sla. En deze dag zal voor u een gedenkteken zijn; en u zult het als een feest voor de Heer vieren, door alle generaties heen; u zult het als een feest vieren, als een eeuwige verordening.'" Exodus 12:12-14

In deze teksten wordt verwezen naar het doorkruisen van het land Egypte 's nachts'. Dit symboliseert de donkere nacht van zonde en dood die het volk van God sinds Pinksteren heeft doorgemaakt. (Kolossenzen 1:13; 1 Petrus 2:9). De "eerstgeborenen" symboliseren de "kerk van de eerstgeborenen, die in de hemel zijn opgeschreven". Zij staan onder het bloed van het lam en streven ernaar deel te hebben aan de hemelse fase van het koninkrijk van Christus. Hebreeën 12:23

De eerstgeborenen van Israël werden later ingeruild voor de hele stam van Levi, die werd beschouwd als eigendom van God. 'En de Heer zei tegen Mozes: Zie, Ik heb de Levieten uit het midden van de Israëlieten gekozen om te dienen als vervangers voor alle eerstgeboren zonen van het volk Israël. De Levieten behoren mij toe, want alle eerstgeboren mannen zijn van mij. Op de dag dat ik alle eerstgeboren zonen van de Egyptenaren doodde, heb ik voor mijzelf alle eerstgeborenen in Israël apart

gezet, zowel mensen als dieren. Zij zijn van mij; ik ben de Heer." Numeri 3:11-13

Een gedenkteken of herinnering

Bloed symboliseert leven, en toen het paaslam werd geslacht, stond het voor het opgeofferde leven. (Leviticus 17:11). Het bloed van het geofferde lam werd vervolgens gebruikt in overeenstemming met de goddelijke wil om het kostbare bloed van onze Heer Jezus te vertegenwoordigen, dat vele eeuwen later namens de door zonde zieke menselijke familie zou worden ge. Het offerbloed van onze Heer is het enige middel waardoor wij kunnen worden gered van het doodvonnis dat over Adam en Eva werd uitgesproken vanwege hun ongehoorzaamheid aan de wet van God. 1 Petrus 1:18,19; Openbaring 1:5

God droeg het volk Israël op om de specifieke tijd van deze gebeurtenis te gedenken en deze elk jaar te vieren als een herdenking. Hij zei: "Deze dag zal voor u een gedenkteken zijn" (Exodus 12:14). Dit dient ter illustratie van het grotere Gedenkteken dat Jezus instelde toen hij en zijn discipelen bijeen waren in de bovenzaal. Op dat moment vroeg hij hen om deel te nemen aan het brood, dat volgens hem zijn lichaam vertegenwoordigde, en de beker, die zijn offerbloed symboliseerde. Vervolgens zei hij tegen hen: "Doe dit tot mijn gedachtenis" (1 Korintiërs 11:23-26). Een paar uur later zou hij sterven voor de zonden van de wereld.

In het verslag van Lucas lezen we: "[Jezus] nam brood, en nadat hij dank had gezegd, brak hij het en gaf het aan [zijn discipelen], zeggende: Dit is mijn lichaam, dat voor u gegeven wordt; doet dit tot mijn gedachtenis. En op dezelfde wijze nam hij na het

avondmaal de beker, zeggende: Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed, dat voor u vergoten wordt." Lucas 22:19,20

De plagen

Toen Gods tijd klok van de eeuwen sloeg, was het tijd voor de Israëlieten om bevrijd te worden uit de Egyptische slavernij. Hun langverwachte bevrijding was aangebroken. De farao en zijn opzichters waren echter niet bereid om hen vrij te laten. Ze weigerden de Israëlieten naar het beloofde land Kanaän te laten gaan. De Heer stuurde de Egyptenaren de ene na de andere plaag, maar gaf hen verlichting toen hun farao om genade vroeg en beloften deed die hij niet van plan was na te komen. Zie Exodus hoofdstukken 7-10.

Uiteindelijk kondigde Gods dienaar Mozes een tiende en laatste plaag aan. Een grote ramp zou de eerstgeborenen in elk gezin in Egypte treffen, en zij zouden allemaal in één nacht sterven. In de huizen van de eenvoudigste boeren, maar ook in het paleis van de farao, zou er in heel Egypte grote rouw zijn, en zij zouden de Israëlieten graag laten gaan. Exodus 11:1-8

Zoals Mozes had aangekondigd, "sloeg de Heer die nacht om middernacht alle eerstgeboren zonen in het land Egypte dood, van de eerstgeboren zoon van de farao, die op zijn troon zat, tot de eerstgeboren zoon van de gevangene in de kerker. Zelfs de eerstgeborenen van hun vee werden gedood. Farao en al zijn ambtenaren en het hele volk van Egypte werden 's nachts wakker en er klonk luid gejammer in het hele land Egypte. Er was geen enkel huis waar niet iemand was gestorven. Farao liet Mozes en

Aäron 's nachts bij zich komen. Ga weg! beval hij. Verlaat mijn volk en neem de rest van de Israëlieten met jullie mee! Ga heen en aanbid de Heer zoals jullie hebben gevraagd. Neem jullie kudde en vee mee, zoals jullie hebben gezegd, en ga weg. Ga, maar zegen mij als jullie vertrekken. Alle Egyptenaren drongen er bij het volk Israël op aan om zo snel mogelijk het land te verlaten, want ze dachten: 'We zullen allemaal sterven!' Exodus 12:29-33

Voorbereid op een reis

In Exodus hoofdstukken 7-10 wordt vermeld dat de eerste drie plagen iedereen in het land Egypte troffen, inclusief het district waar de Israëlieten woonden. De volgende zes plagen troffen echter alleen de districten die door de Egyptenaren werden bewoond. De tiende en laatste plaag werd afgekondigd voor het hele land Egypte, inclusief het deel dat was toegewezen aan de Israëlieten, die onder het bloed waren.

De kinderen van Israël hadden de opdracht gekregen om hun geloof en gehoorzaamheid aan de wil van God te tonen door een offerlam te brengen, waarvan het bloed op de zijkanten en de bovendorpel van hun deuropeningen moest worden gesprengd, en waarvan het vlees in dezelfde nacht moest worden gegeten, samen met bittere kruiden en ongezuurd brood. Ze hadden er volledig vertrouwen in dat ze, dankzij het bloed van het lam op de deurposten en bovendorpels van hun huizen, door "onder het bloed" te blijven, niet zouden delen in de rampspoed wanneer God de eerstgeborenen van Egypte met de dood zou slaan. Degenen die van het lam aten, wachtten met hun staf in de hand en

gereed voor de reis, in de verwachting dat God de Egyptenaren bereid zou maken om hen te laten gaan. Exodus 12:7-13

Kenmerken van de wet

De Israëlieten kregen de opdracht om elk jaar dit Pascha-feest te gedenken en te vieren, dat hun door God via Mozes was gegeven. Het was een van hun grootste nationale herdenkingsdagen en wordt nog steeds door Joden in alle delen van de wereld gevierd als een teken van hun respect voor de betekenis van dit oude gebruik.

De vele kenmerken van de wet van Mozes waren door God ontworpen om verschillende zegeningen vooraf te schaduwen die op Gods tijd en in de juiste volgorde over alle families van de aarde zouden worden uitgestort. In het geval van het paasfeest was de dood van het lam een voorafschaduw van de dood van Jezus als volmaakt mens. Het sprenkelen van het bloed van het lam symboliseerde de toerekening van de verdienste van Jezus' losgeldslachtoffer aan de overgeslagen klasse tijdens deze nacht van zonde en dood. Net als bij de Israëlieten is het deze "eerstgeborenenklasse" die als eerste profiteert van het vergoten bloed van het lam. (1 Johannes 1:7; Efeziërs 1:3-7). Gezegend zijn zij wier ogen van geloof zien dat Jezus inderdaad het Lam van God was. Door middel van het bloed van Jezus werd de annulering van de zonde van Adam mogelijk gemaakt door de betaling van Adams straf, een straf waarbij de hele wereld de gunst van God verloor en onder het goddelijke doodvonnis kwam te staan.

Het was noodzakelijk dat, voordat deze vloek van de dood en de daarmee gepaard gaande smarten en pijn konden worden opgeheven, er aan de gerechtigheid werd voldaan. Zoals de Schrift verklaart: "Zoals door de overtreding van één [Adam] het oordeel over alle mensen kwam tot veroordeling, zo kwam door de gerechtigheid van één [Jezus] de vrije gave over alle mensen tot rechtvaardiging van het leven." Romeinen 5:18

De eerste vruchten

Toen hij door de Heilige Geest van God werd bewogen, schreef Johannes de Openbaarder: "Ik keek, en zie, het Lam stond op de berg Sion, en met Hem honderdvierenveertigduizend, die Zijn naam en de naam van Zijn Vader op hun voorhoofd geschreven hadden. En ik hoorde een stem uit de hemel, als het geluid van vele wateren en als het geluid van luide donder, en de stem die ik hoorde was als het geluid van harpspelers die op hun harpen speelden. En zij zongen een nieuw lied voor de troon en voor de vier levende wezens en de oudsten; en niemand kon het lied leren behalve de honderdvierenveertigdu duizend die van de aarde waren gekocht. Dit zijn degenen die zich niet met vrouwen hebben bevlekt, want zij hebben zich rein gehouden. Dit zijn degenen die het Lam volgen, waarheen Hij ook gaat. Zij zijn uit de mensen gekocht als eerstelingen voor God en voor het Lam. Openbaring 14:1-4

Deze geïnspireerde woorden van God wijzen op de verheerlijkte Christus, hoofd en lichaam, als de "eerste vruchten voor God en voor het Lam". Dit impliceert dat er ook "naverzameling" zal zijn in het uiteindelijke plan en doel van onze liefhebbende

hemelse Vader. Dit is inderdaad zo. Het was Gods bedoeling om alle kinderen van Israël te redden, niet alleen de eerstgeborenen. Als volk vertegenwoordigden zij de hele menselijke familie, die de kans zal krijgen om in harmonie met God te komen en het eeuwige leven te ontvangen in het toekomstige beloofde land - de herstelde volmaakte aarde.

Zo werd het hele volk van Israël op wonderbaarlijke wijze door de Heer via Mozes bevrijd. Zij werden door hem geleid over een pad door de Rode Zee, dat speciaal voor hen was voorbereid door goddelijke kracht die de winden en de getijden beheerste (Exodus 14:21-30). Geen enkele Israëliet bleef achter. Deze wonderbaarlijke gebeurtenis illustreert de uiteindelijke bevrijding van de hele wereld van de macht van Satan. Iedereen zal de kans krijgen om in overeenstemming te komen met de rechtvaardige wetten die zullen worden ingesteld onder het toekomstige bewind van Christus over de aarde. We kunnen ons echt aansluiten bij de woorden die de apostel Paulus schreef toen hij zei dat Christus Jezus "zichzelf als losgeld voor allen heeft gegeven, om te worden getuigd te zijner tijd" (1 Timoteüs 2:6).

Twee vervullingen

De verlossing van de dood hing af van het feit of de eerstgeborenen kinderen van Israël onder het bloed van het lam bleven toen Gods doodsengel hen voorbijging. Zij waren de enigen die onder het bloed waren en aan de dood onderworpen waren. Zij werden allemaal die nacht verlost, zoals te zien is in het paasbeeld. Als zodanig waren de

eerstgeborenen van Israël de directe begunstigen van het sprenkelen van het bloed van het lam.

In dit huidige christelijke tijdperk bevinden de volgelingen van Jezus zich ook onder het bloed. Zij hebben de verdienste van Jezus' bloed aanvaard en staan onder zijn bescherming (1 Johannes 1:7). Zij zijn eerder dan de wereld geroepen. Hun ogen van begrip zijn geopend voor het besef van hun toestand van zonde en gebondenheid en hun behoefte aan verlossing. (Efeziërs 1:18). Zij hebben gereageerd op de wonderbare genade van God en hebben hun leven in volledige toewijding aan Hem gegeven. (Romeinen 12:1). Vanwege hun geloof in het vergoten bloed van het "Lam van God" hebben zij gemeenschap met "de Vader en met zijn Zoon Jezus Christus". 1 Johannes 1:3

De apostel Paulus legt uit dat toewijding in het huidige tijdperk de doop in de dood van Jezus betekent. "Weet u niet dat wij allen die in Jezus Christus gedoopt zijn, in zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dus met hem begraven door de doop in de dood, opdat, zoals Christus door de heerlijkheid van de Vader uit de doden is opgewekt, ook wij in een nieuw leven zouden wandelen. Want als wij met Hem zijn begraven in de gelijkenis van Zijn dood, zullen wij ook in de gelijkenis van Zijn opstanding zijn." Romeinen 6:3-5

Het is van het grootste belang dat degenen die hun leven aan God hebben gegeven, blijven leven onder het kostbare bloed van de besprenging. Als iemand uit deze staat van genade treedt, zou dat betekenen dat hij de barmhartigheid van onze liefhebbende hemelse Vader negeert. Het zou betekenen dat hij zijn goedheid niet waardeert, of zijn aandeel in de

verlossende kracht van het bloed van Jezus. "Als wij opzettelijk zondigen nadat wij de kennis van de waarheid hebben ontvangen, blijft er geen offer voor zonden meer over." Hebreeën 10:26

Verlossing van de hele wereld

Leden van de "kerk van de eerstgeborenen" hebben de verdienste van Jezus' bloed eerder ontvangen dan de wereld. Christus is "in de hemel zelf binnengegaan, om nu voor ons te verschijnen voor het aangezicht van God" (Hebreeën 9:24). Wanneer de kerk compleet is, zal de verdienste, of waarde, van het bloed van onze Verlosser beschikbaar worden voor de hele menselijke familie. Jezus zei: "Ik ben de goede herder, en Ik ken Mijn schapen, en Mijn schapen kennen Mij. Zoals de Vader Mij kent, zo ken Ik de Vader, en Ik geef Mijn leven voor de schapen. En Ik heb nog andere schapen, die niet van deze schaapskooi zijn; ook die moet Ik leiden, en zij zullen Mijn stem horen, en er zal één kudde en één herder zijn." Johannes 10:14-16

Het tweede grote voordeel dat zich in het land Egypte voordeed, was de bevrijding van het hele volk Israël toen zij door Mozes over de Rode Zee werden geleid. Deze opmerkelijke gebeurtenis symboliseert het uiteindelijke herstel van de hele menselijke schepping uit de slavernij van zonde en dood. De beloofde zegeningen zullen voor de wereld beschikbaar zijn onder de vestiging van het koninkrijk van Christus en volgens de voorwaarden van het Nieuwe Verbond. (Jeremia 31:31-34). Op dat moment zullen allen die verlangen om gerechtigheid na te streven en de grotere Mozes – onze Heer Jezus – te gehoorzamen, de levensrechten krijgen die verloren waren gegaan

door de zonde van Adam. Deuteronomium 18:15-19;
Handelingen 3:20-25

De lange nacht van zonde en dood zal voorbij zijn en de glorieuze ochtend van verlossing zal zijn aangebroken. (Psalm 30:5). De Christus, hoofd en lichaam, zal heel Israël, het hele volk van God, leiden en verlossen. Op dat moment zullen allen de wil van God kennen en zich daar graag aan onderwerpen, eren en gehoorzamen. Handelingen 15:16,17; Romeinen 11:26-36

Christus, ons Pascha

Toen de apostel Paulus aan de broeders in Korinthe schreef, zei hij tegen hen: "Reinig het oude zuurdeeg, opdat gij een nieuw deeg zult zijn, zoals gij ook werkelijk ongezuurd zijt. Want Christus, ons Paschalam, is geslacht. Laten wij dan het feest vieren, niet met oud zuurdeeg, het zuurdeeg van boosaardigheid en kwaad, maar met het ongezuurde brood van oprechtheid en waarheid." 1 Korinthiërs 5:7,8

In deze tekst richtte de apostel zich tot de "kerk van de eerstgeborenen" wier namen in de hemel zijn geschreven (Hebreeën 12:23). Hij spoorde hen aan om zich te reinigen van alle zonde en ongerechtigheid, voorgesteld door het zuurdeeg van boosaardigheid en kwaad. In plaats daarvan moesten zij gerechtigheid en waarheid zoeken, zoals geïllustreerd door het eten van het ongezuurde brood.

Door het symbolische lam te eten, maken we ons de verdiensten van Christus eigen. We 'kleden' ons ook in Christus, voor zover dat binnen onze mogelijkheden ligt, waardoor we worden veranderd

naar zijn glorieuze beeld en karakter (Romeinen 12:2; 13:14; Galaten 3:27). We voeden ons met Hem, net zoals de Joden zich tijdens het Paschaden met het paaslam. De bittere kruiden, die de letterlijke eetlust van de Israëlieten opwekten en prikkelden, waren een illustratie van onze bittere ervaringen en beproevingen. Deze worden ons gegeven om ons te helpen onze genegenheid voor aardse dingen af te zweren, en ze geven ons een toenemende eetlust om ons te voeden met het lam en het ongezuurde brood van de Waarheid.

In de wereld hebben we "geen blijvende stad". In plaats daarvan gaan we als vreemdelingen en reizigers met een staf in de hand en toegerust voor de reis naar het hemelse Kanaän. (Hebreeën 13:14; 1 Petrus 2:11). Alle heerlijke zegeningen die onze liefhebbende hemelse Vader in petto heeft voor de kerk van de eerstgeborenen, zullen worden gegeven aan hen die trouw het 'Lam van God' en de verdienste van zijn verlossende bloed hebben aanvaard. Efeziërs 1:3-7

Laten we het feest vieren

Binnenkort zullen velen weer samenkomen om de herdenking van Jezus' dood als het grote paaslam te vieren. Laten we, terwijl we dit jaar weer het feest vieren, ons verheugen in het kostbare bloed van Jezus dat voor ons is vergoten en dat te zijner tijd aan de wereld zal worden getuigd. 'Moge nu de God van de vrede, die onze Heer Jezus, de grote herder van de schapen, uit de dood heeft opgewekt door het bloed van het eeuwige verbond, u volkomen maken in elk goed werk om Zijn wil te doen, en in u werken wat Hem welgevallig is, door Jezus Christus, aan wie

de heerlijkheid is tot in alle eeuwigheid. Amen.'
Hebreeën 13:20,21

Twee grote geboden

Sleutelvers: "En een van de schriftgeleerden kwam, en toen hij hen met elkaar hoorde redeneren en merkte dat Hij hun goed had geantwoord, vroeg hij Hem: Welk is het eerste gebod van allen?"

Marcus 12:28

Geselecteerde tekst:

Marcus 12:28-34

In de aanloop naar de les van vandaag werd Jezus in de tempel geconfronteerd met de hogepriesters en oudsten, die hem vroegen op grond van welke autoriteit hij predikte (Marcus 11:27,28). Als antwoord gaf Jezus hun de gelijkenis van de slechte wijngaardeniers, waarin slechte rentmeesters de zoon van de landeigenaar doodden. Door middel van deze gelijkenis maakte Jezus duidelijk dat de Joodse religieuze leiders degenen waren die Gods Zoon zouden doden om hun macht en gezag over het volk te behouden. Jezus antwoordde, zoals opgetekend in het verslag van Matteüs: "Het koninkrijk van God zal van u worden weggenomen en aan een volk worden gegeven dat de vruchten ervan voortbrengt." Matteüs 21:43

Boos hierover probeerden de Farizeeën en andere leiders van de Joden Jezus in de val te lokken met verschillende vragen. De Farizeeën vroegen of het geoorloofd was om belasting aan Caesar te betalen, waarop de Meester antwoordde: "Geef aan Caesar

wat Caesar toekomt, en aan God wat God toekomt." (Marcus 12:13-17). De Sadduceeën vroegen Jezus vervolgens welke van de zeven broers van de ge , die met dezelfde vrouw getrouwd waren, haar man zou zijn in zijn koninkrijk. Omdat zij niet in de opstanding van de doden geloofden, antwoordde Jezus: "Jullie vergissen zich omdat jullie de Schriften niet kennen en de kracht van God niet begrijpen." Marcus 12:24

Onder de indruk van Jezus' antwoorden stelde een "schriftgeleerde" de vraag die in onze sleutelvers staat, misschien wel in alle oprechtheid. "Jezus antwoordde: Het belangrijkste gebod is dit: Luister, Israë! De Heer, onze God, is de enige Heer. En je moet de Heer, je God, liefhebben met heel je hart, met heel je ziel, met heel je verstand en met heel je kracht. (Marcus 12:29,30). Hoe wonderbaarlijk veelomvattend is deze uitspraak van Jezus, die rechtstreeks uit Deuteronomium 6:4,5 is geciteerd.

Jezus ging verder dan de vraag van de schriftgeleerde en verklaarde dat er een tweede gebod is dat verband houdt met het eerste, namelijk: "Heb uw naaste lief als uzelf." (Marcus 12:31). Ook hier citeerde Jezus uit het Oude Testament. (Leviticus 19:18). Hoeveel wordt er in zo weinig woorden gezegd. De Bijbel openbaart een God van barmhartigheid, mededogen en liefde, zoals blijkt uit zijn voorzieningen voor het welzijn van zijn schepselen. Gods Woord maant zijn schepselen ook aan om in ruil daarvoor lief te hebben, en stelt een hoge norm voor de omgang met onze Schepper en onze medemens.

Deze wet van God moet nog in zijn volle betekenis worden begrepen. Een beperkte benadering van

deze norm is te vinden in de geschriften van Confucius, die stelt dat men anderen niet moet aandoen wat men zelf niet zou willen dat anderen hem aandoen. Wat een contrast zien we echter wanneer we dit vergelijken met de Schrift! De ene is slechts een negatieve uitspraak, de andere is positief: "Heb uw naaste lief als uzelf."

Er zijn inderdaad veel aspecten aan de wet van God die deze als goddelijk bestempelen. Hoe mooi zou de wereld zijn als mensen in staat en bereid zouden zijn om naar deze twee grootse wetten te leven. Iedereen zou de hemelse Vader met heel zijn hart en ziel liefhebben. Iedereen zou zijn naaste liefhebben als zichzelf en ernaar streven om hem te dienen wanneer zich daartoe de gelegenheid voordoet. Dat zou het paradijs zijn. Godzijdank is dit wat ons verzekerd is dat de wereld zal worden wanneer het Messiaanse koninkrijk wordt gevestigd.

Oefenen in godsvrucht

Sleutelverzen: "Oefen uzelf in godsvrucht, want lichamelijke oefening heeft slechts weinig nut, maar godsvrucht is nuttig voor alle dingen, omdat zij een belofte inhoudt voor het huidige leven en ook voor het toekomstige leven."
1 Timoteüs 4:7,8

Geselecteerde tekst:
1 Timoteüs 4:7-16

In zijn eerste brief aan Timotheüs noemt de apostel hem "mijn eigen zoon in het geloof" (1 Timotheüs 1:1,2). Er zijn aanwijzingen dat Timotheüs weinig zelfvertrouwen had toen Paulus hem voor het eerst riep om in de bediening te treden. De apostel herinnerde hem vervolgens aan het geloof dat zijn moeder en grootmoeder hadden getoond, en dat hij zich niet moest onderwerpen aan de "geest van vrees" (2 Timotheüs 1:5-7). Bij een andere gelegenheid vroeg Paulus de Korinthiërs om Timotheüs niet te intimideren wanneer hij op bezoek kwam, waarmee hij blijk gaf van zijn besef dat Timotheüs mogelijk onzeker was (1 Korinthiërs 16:10). In onze geselecteerde tekst spoort de apostel Timotheüs aan: 'Laat niemand op je neerkijken omdat je jong bent' (1 Timotheüs 4:12). Hoewel het persoonlijk van aard is, kan Paulus' aanmoediging aan Timotheüs worden toegepast op elk lid van de kerk.

In onze sleutelverzen moedigt Paulus Timotheüs aan om het contrast tussen lichamelijke oefening en godsvrucht te overwegen. Een vertaling luidt: "Lichamelijke training heeft enige waarde, maar godsvrucht heeft waarde voor alle dingen en biedt beloften voor zowel het huidige leven als het toekomstige leven." Veel studies hebben de psychologische voordelen van lichaamsbeweging aangetoond, waaronder verminderde symptomen van zowel depressie als angst, verminderde stressniveaus en een groter zelfvertrouwen en zelfrespect. Paulus doet lichamelijke oefening niet af als tijdverspilling, maar prijst het als iets waardevols. Elders stelt de apostel dat ons lichaam de tempel is van de Heilige Geest, gegeven door God en gekocht met het kostbare bloed van Christus. We moeten daarom God verheerlijken door onszelf fit te houden voor zijn dienst. 1 Korintiërs 6:19,20

Nadat hij de praktische waarde van lichaamsbeweging heeft erkend, benadrukt Paulus onmiddellijk de superioriteit van het beoefenen van "godsvrucht". Hij herinnert Timotheüs aan zijn pastorale verplichtingen, niet omdat hij die is vergeten of verwaarloosd, maar om hem aan te moedigen op deze weg voort te gaan. Hij zegt tegen Timotheüs dat hij de kerk moet instrueren om alle goddeloze en mythische leerstellingen te weigeren en te verwerpen en hen moet aansporen tot het beoefenen van ware godsvrucht. Hij moet de broeders aanmoedigen om Gods trouw te erkennen en de aanvaardbaarheid van de goddelijke boodschap in te zien. Timotheüs moet de gelovigen herinneren aan het voorrecht om te werken en smaad te lijden omwille van Christus. Hij moet hen

leren "te vertrouwen op de levende God, die de Redder is van alle mensen". 1 Timotheüs 4:7-10

Paulus zegt tegen de jeugdige Timotheüs dat hij "een voorbeeld voor de gelovigen" moet zijn (1 Timotheüs 4:12). Zijn woorden, gedrag, liefde, geest, geloof en zuiverheid moeten een voorbeeld zijn, niet alleen in het openbaar spreken, maar ook in zijn dagelijkse bezigheden. Zo'n voorbeeld moet van binnenuit komen, vanuit zijn hart en geest. Dan moeten de innerlijke deugden van zijn christelijke karakter naar buiten toe tot uiting komen in zijn spreken, gedrag en daden. Paulus besluit zijn aansporing aan Timotheüs met de woorden: "Totdat ik kom, wijd je aan het lezen, ... aan de leer. Veronachtzaam de gave die in je is niet, ... Overweeg deze dingen, wijd je er volledig aan." 1 Timotheüs 4:13-15

De roeping en trouw van elke christen berusten op de principes van "gerechtigheid en ware heiligheid" (Efeziërs 4:24). Gelovigen worden opgeroepen om Gods karakter te weerspiegelen: "Zoals Hij die u geroepen heeft heilig is, zo moet ook u heilig zijn in al uw wandel." 1 Petrus 1:15

Aan anderen geven

Sleutelvers: "Er zullen altijd armen in het land zijn. Daarom gebied ik u om vrijgevig te zijn tegenover de armen en andere Israëlieten in nood."

Deuteronomium 15:11

Geselecteerde tekst:

Deuteronomium 15:4-11

Het boek Deuteronomium wordt wel omschreven als een samenvatting van de hele wet van God. Bijna het hele boek herhaalt de geboden en instructies die God via Mozes aan de Israëlieten had gegeven. God gaf zijn wet aan Israël als instructies die zij moesten volgen. De volgende woorden van Mozes laten ons zien dat Gods wet als het ware een veldgids is voor hoe het leven geleefd moet worden. "De Heer heeft ons geboden al deze voorschriften te doen, om de Heer, onze God, te vrezen, voor ons welzijn, opdat Hij ons in leven zou houden, zoals wij vandaag zijn." Deuteronomium 6:24

Tegen deze achtergrond van Gods goedheid vertelt Hij Israël via Mozes dat er in Israël nooit armoede hoeft te bestaan als het volk Zijn geboden gehoorzaamt. Onze les bevindt zich in een gedeelte van Deuteronomium dat zich richt op verschillende instructies met betrekking tot aanbidding. Het vorige hoofdstuk maakt een onderscheid tussen reine en onreine dieren en geeft instructies over het geven van tienden. Het volgende hoofdstuk bespreekt het

maart 2026 23

Pascha-feest ( ) en andere feesten binnen de aanbiddingskalender van de Israëlieten.

Deuteronomium 15 kan worden gezien als een voorafschaduw van Gods woorden die later in Jesaja 58:6,7 te vinden zijn, waar hij aangeeft wat hij van de eredienst verlangt: "Is dit niet het vasten dat Ik heb gekozen: de banden van de goddeloosheid te verbreken, de zware lasten op te heffen, de onderdrukten vrij te laten gaan en elk juk te breken? Is het niet om uw brood te delen met de hongerigen, en de armen die verstoten zijn in uw huis op te nemen; wanneer u een naakte ziet, hem te kleden en u niet te verbergen voor uw eigen vlees?"

Onze les schetst de manier waarop de Israëlieten hun leven moesten leiden in aanbidding van God. Ze moesten om de zeven jaar het sabbatjaar in acht nemen, waarin schulden kwijtgescholden moesten worden (Deuteronomium 15:1-3). Ze moesten hun hart en handen openstellen voor mensen in nood en hen voorzien van alles wat ze tekort kwamen. (Deuteronomium 15:7-10). Er mochten geen voorwaarden worden gesteld. Als er een behoefte was, moest daarin worden voorzien. Er zouden geen armen onder hen zijn als zij de geboden van God getrouw zouden onderhouden.

In het Oude Testament stelde de Heer de Israëlieten duidelijk aardse voorspoed in het vooruitzicht als beloning voor gehoorzaamheid en trouw aan Hem en Zijn wetten. Dit is een struikelblok geweest voor degenen die het feit van de dispensatieverandering die plaatsvond vanwege Jezus' bediening niet erkennen. Velen hebben de belofte van voorspoed ten onrechte toegepast op de christen, en deze dwaling heeft geleid tot verwarring.

Aardse voorspoed in het huidige tijdperk is niet beloofd aan trouwe christenen. Laten we daarom de wet van de liefde jegens anderen in praktijk brengen, zoals de apostel Johannes ons heeft opgedragen: "Jezus Christus heeft zijn leven voor ons gegeven. En wij moeten ons leven geven voor onze broeders en zusters. Als iemand materiële bezittingen heeft en een broeder of zuster in nood ziet, maar geen medelijden met hen heeft, hoe kan dan de liefde van God in die persoon zijn? Lieve kinderen, laten we niet liefhebben met woorden of met de mond, maar met daden en in waarheid." 1 Johannes 3:16-18

Eén in Christus Jezus

Sleutelvers: "Er is geen Jood of Griek, er is geen slaaf of vrije, er is geen man of vrouw: want jullie zijn allemaal één in Christus Jezus."
Galaten 3:28

Geselecteerde tekst:
Galaten 3:24-29

Toen Jezus zijn discipelen voor het eerst uitzond om het koninkrijk der hemelen te prediken, kregen zij de opdracht om uitsluitend naar de "verloren schapen van het huis van Israël" te gaan (Matteüs 10:5-7). Dit was in overeenstemming met het feit dat Israël nog steeds Gods verbondsvolk was, hoewel dat spoedig zou veranderen. In de geselecteerde tekst van vandaag legt Paulus uit wat Israëlieten die leiding zochten via het verbond met de wet, hadden moeten beseffen: "De wet was onze leermeester om ons tot Christus te brengen, opdat wij door het geloof gerechtvaardigd zouden worden. Maar nadat dat geloof gekomen is, staan wij niet langer onder een leermeester." Galaten 3:24,25

De sleuteltekst van vandaag is Paulus' verklaring dat alle onderscheiden die vroeger onder de Mozaïsche wet bestonden, nu waren opgeheven, aangezien Jezus was gestorven als losgeld "voor allen" (1 Timoteüs 2:5,6). Als gevolg daarvan konden allen die "oren hadden om te horen" tot Christus komen (Marcus 4:9). De christen stond nu in Gods ogen als een nieuw schepsel. (2 Korintiërs 5:17). Het

evangelie was voor iedereen gratis en de positie van een individu in Gods ogen zou die van een lid van Christus zijn: "Als u van Christus bent, bent u inderdaad ware nakomelingen van Abraham en erfgenamen in vervulling van de belofte." Galaten 3:29

De Joden moesten niet denken dat de gunst die hun volk in het verleden was verleend, hen een bevoorrechte positie zou opleveren in de christelijke broederschap. Evenzo moesten de heidenen niet denken dat, omdat de Joden als volk waren afgesneden van de vroegere gunst onder het wetverbond, zij als individuen in de ogen van de Heer in ongenade zouden vallen. Beiden moesten weten dat God voortaan hun natuurlijke verschillen in etniciteit zou negeren en ieder, of hij nu Jood of heiden was, zou belonen naar zijn of haar trouw als lid van het ene "lichaam van Christus". 1 Korintiërs 12:12,13

Het houden van slaven was een gereguleerde instelling in Israël en werd nog steeds beoefend in de tijd van Paulus. Hij zegt niet dat een dienaar die lid wordt van het lichaam van Christus vrij is om de wensen van zijn meester te negeren. Hij zegt veeleer dat de Heer de slaaf kan zegenen alsof hij een 'vrij man' in Christus is. (1 Korintiërs 7:21,22). In sommige opzichten zou de positie van dienaar gunstiger zijn voor het bereiken van de nederigheid van karakter die nodig is om een aandeel in het hemelse koninkrijk te verkrijgen dan de positie van een meester. Hoe dan ook, de slaaf moest weten dat de Heer geen acht sloeg op zijn aardse positie met betrekking tot zijn hemelse hoop.

Hoewel Joodse vrouwen vaak meer vrijheid genoten dan vrouwen in andere oude culturen, beperkten de patriarchale wetten van Israël hen voornamelijk tot de huiselijke sfeer, waar zij verantwoordelijk waren voor de opvoeding en het gezinsleven. Het priesterschap sloot hen uit en, op enkele opmerkelijke uitzonderingen na ( ), hadden zij beperkte toegang tot de tempel. Paulus verkondigt nu dat deze patriarchale wetten niet langer van toepassing zijn op 'kinderen van God door het geloof in Christus Jezus'. Galaten 3:26

We zijn blij dat we het voorrecht hebben om het evangelie met iedereen te delen. Laten we trouw zijn aan Jezus' grote opdracht om het "evangelie van het koninkrijk" te verkondigen als getuigenis in de hele wereld. Mattheüs 24:14

Wachten op Gods koninkrijk

Sleutelvers: "Volken zullen komen en zeggen: Kom, laten we naar de berg van de Heer gaan, naar het huis van de God van Jakob. Daar zal Hij ons Zijn wegen leren, en wij zullen Zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de leer van de Heer uitgaan, en Zijn woord zal uit Jeruzalem komen."

Jesaja 2:3

Geselecteerde tekst:

Jesaja 2:2-4

De zegen van de hele mensheid is het centrale thema van de Bijbel. Niemand die ooit geboren is, zal de kans worden ontzegd om de gezegende resultaten van Gods koninkrijk te ervaren. God verkondigde dit voor het eerst door zijn belofte aan Abraham: "Ik heb bij mijzelf gezworen, zegt de Heer, omdat u dit hebt gedaan en uw zoon, uw enige zoon, niet hebt achtergehouden: dat Ik u zal zegenen en uw nageslacht zal vermenigvuldigen als de sterren aan de hemel en als het zand aan de kust van de zee; ... En in uw nageslacht zullen alle volken van de aarde gezegend worden." Genesis 22:16-18

Onze sleuteltekst spreekt profetisch over Gods beloofde koninkrijk, waarvan de wetten "uit Sion" zullen komen. In het Oude Testament lag de berg Sion in Jeruzalem en werd deze erkend als de zetel van de regering van Israël. Het Nieuwe Testament stelt dit tegenover het symbolische geestelijke Sion.

Hier wordt in de Bijbel gesproken over volgelingen van Christus die naar de "stad van de levende God, het hemelse Jeruzalem" komen, wat de vervulling van de profetie van Jesaja over Sion betekent. (Hebreeën 12:22-24). Apostel Petrus gebruikt ook de beeldspraak van Sion om de volgelingen van Christus te beschrijven als levende stenen, ingebouwd in een geestelijke tempel, met Christus als de hoeksteen, gelegd in Sion. Zo verbindt Petrus het Sion uit het Oude Testament met de kerk uit het Nieuwe Testament. 1 Petrus 2:4-6

Jezus predikte Gods koninkrijk aan allen die oren hadden om te horen. (Marcus 1:14; Lucas 4:43). Aan hen richtte hij ook deze uitnodiging: "Als iemand mij wil volgen, moet hij zichzelf verloochenen, dagelijks zijn kruis opnemen en mij volgen." (Lukas 9:23). Binnen enkele jaren na zijn opstanding uit de dood begon de boodschap van het evangelie zich over alle volken te verspreiden. (Handelingen 1:8). Het werd in het bijzonder duidelijk aan hen die deel wilden uitmaken van de Sion-klasse, op wie deze woorden van toepassing zijn: "Het is een getrouw gezegde: want als wij met Hem sterven, zullen wij ook met Hem leven; als wij lijden, zullen wij ook met Hem regeren." 2 Timoteüs 2:11,12

Dit evangelie wordt nu al tweeduizend jaar gepredikt, maar de klasse van Zion is nog niet compleet. De norm is hoog en voor de meesten onaantrekkelijk. Jezus verklaarde: "Velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren" (Matteüs 22:14). Daarom blijft de wereld wachten op Gods koninkrijk. Het zal echter zeker komen, zoals Jezus in zijn modelgebed zei. Matteüs 6:10

We sluiten onze les af met deze woorden uit het visioen van Johannes: "Ik zag vier engelen staan aan de vier hoeken van de aarde. Zij hielden de vier winden van de aarde tegen, zodat er geen wind zou waaien over het land, over de zee of over enige boom. Ik zag een andere engel uit het oosten komen met het zegel van de levende God . Hij riep: ... Doe het land, de zee en de bomen geen kwaad, voordat wij de dienaren van onze God met een zegel op hun voorhoofd hebben gemerkt. Ik hoorde het aantal van hen die verzegeld waren: 144.000." Openbaring 7:1-4

De beloning voor dienstbaarheid

"De Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losgeld voor velen."

Marcus 10:45

Het einde van Jezus' bediening naderde. Meer dan drie jaar lang had de Meester zijn discipelen geroepen en onderwezen. Zij waren tot het besef gekomen dat Hij de Messias was, de erfgenaam van alle beloften van God, degene door wie het Messiaanse koninkrijk zou worden opgericht, dat alle families van de mensheid zou zegenen – zowel de doden als de levenden. Genesis 22:18; Galaten 3:8

De Meester had hun met name verzekerd dat zij, als zij trouw zouden blijven, met hem op zijn troon zouden zitten (Matteüs 19:28). Hij had hen echter niet verteld dat zijn koninkrijk een geestelijk koninkrijk zou zijn en dat zij de „verandering” van de „eerste opstanding” nodig zouden hebben voordat zij daarin konden delen. (1 Korintiërs 15:51,52; Openbaring 20:6). Hij had hen nog niet duidelijk gemaakt dat er een heel tijdperk zou verstrijken voordat zij deel zouden hebben aan het koninkrijk en het koninkrijk zelf onder de mensen zou worden gevestigd. Toch had hij dit alles laten doorschemeren. Hij had gezegd: "Ik heb u nog veel te zeggen, maar u kunt het nu nog niet verdragen. Maar wanneer die, de geest der waarheid, gekomen

is, ... zal hij u verkondigen wat komen gaat."
Johannes 16:12,13

Jezus begon de discipelen echter een deel van het nieuws te vertellen dat zij moesten weten en waarderen, opdat zij niet volledig overweldigd en ontmoedigd zouden raken. Hij vertelde hen dat hij naar Jeruzalem zou gaan, dat hij veel zou lijden en gedood zou worden. Petrus, altijd moedig, kreeg deze keer een strenge berisping. Hij probeerde de Meester te corrigeren. "Nooit, Heer! zei hij. Dit zal u nooit overkomen!" Petrus geloofde dat Jezus de Messias van Israël was en dat hij op het punt stond zijn koninkrijk te stichten. Het was voor hem ondenkbaar dat de Heer zou worden gedood. Jezus berispte Petrus echter en zei: "Ga achter mij staan, Satan: u bent een aanstoot voor mij, want u hebt geen oog voor de dingen die van God zijn, maar voor die van de mensen." Mattheüs 16:21-23

In dezelfde les zei Jezus ook dat hij "op de derde dag zou opstaan" (Matteüs 16:21). Omdat de discipelen echter niet konden bevatten dat Jezus zou sterven, moeten deze toegevoegde woorden voor hen ook een "duistere uitspraak" van de Meester zijn geweest, die zo mysterieus leek. Misschien herinnerden zij zich ook Jezus' woorden bij een andere gelegenheid: "Tenzij gij het vlees van de Zoon des mensen eet en Zijn bloed drinkt, hebt gij geen leven in u" (Johannes 6:53). Dit was weer een moeilijke uitspraak die zij niet konden begrijpen.

Er waren veel gelegenheden waarbij de discipelen de betekenis van de woorden van de Meester niet konden begrijpen; ze leken vaak zo anders dan wat ze hadden verwacht. Het siert hen dat ze voldoende geloof hadden om Jezus te blijven volgen, maar hoe

konden ze de woorden die hij sprak begrijpen? Pas na Pinksteren begrepen ze de situatie en wat Jezus hen had verteld volledig (Handelingen 2:1-4). Daar begon de Heilige Geest de goddelijke regeling duidelijk te maken – dat het lijden van Christus, inclusief zijn lichaamsleden, de kerk, eerst moest komen voordat de heerlijkheid van het koninkrijk zou worden geopenbaard en de zegeningen voor de wereld zouden beginnen. 1 Petrus 1:11

Aan de rechterhand en aan de linkerhand

Een ander evangelie vertelt ons dat de moeder van Jakobus en Johannes met hen meeging en hun verzoek uitsprak: "Geef dat deze twee zonen van mij mogen zitten, de ene aan uw rechterhand en de andere aan uw linkerhand, in uw koninkrijk" (Matteüs 20:20,21). Zij geloofden dat de tijd om de eer van het koninkrijk te verdelen zeer nabij was. We hoeven niet aan te nemen dat deze twee geliefde discipelen alleen uit ambitie de posities dicht bij de Meester zochten. Wij geloven eerder dat zij de Heer zeer liefhadden en daarom dachten dat zij de nabijheid van Hem misschien meer konden waarderen dan sommige andere discipelen. Zij mochten inderdaad dichterbij komen dan de meerderheid van de twaalf. Bij verschillende speciale gelegenheden nam de Heer dezelfde Jakobus en Johannes, evenals Petrus, met zich mee. Zij waren bij Hem op de heilige berg, bij de opwekking van de dochter van Jaïrus en in de hof van Getsemane (Matteüs 17:1-5; Lucas 8:41,42,49-56; Marcus 14:32-34). Zij waren trouwe discipelen die de Heer zeer liefhad.

Laten we goed letten op de woorden van Jezus. Hij verklaarde dat er weliswaar vooraanstaande plaatsen in zijn koninkrijk zouden zijn, maar dat deze

niet door hemzelf zouden worden verdeeld, maar door de Vader. Hij zei: "Om aan mijn rechterhand en aan mijn linkerhand te zitten, is niet aan mij om te geven, maar het zal worden gegeven aan hen voor wie het door mijn Vader is voorbereid." Mattheüs 20:23

De Vader staat voor absolute gerechtigheid en rechtvaardigheid. Posities in het hemelse deel van het duizendjarige koninkrijk, in welke vorm dan ook, worden niet toegekend op basis van louter voorkeur, maar op basis van trouw en kwalificaties, en alles zal uit genade zijn (Efeziërs 2:8). De Heer Jezus zelf zal de hoogste plaats innemen, omdat Hij dat waardig is. "Het Lam dat geslacht is, is waardig om macht te ontvangen, en rijkdom, en wijsheid, en kracht, en eer, en heerlijkheid, en lof." (Openbaring 5:12). Inderdaad, de Vader heeft onze Heer eer en grote heerlijkheid gegeven en Hem verheven tot Zijn rechterhand. Het hoogtepunt van de heerlijkheid van Zijn koninkrijk zal komen wanneer de kerk, het lichaam van Christus, voltooid zal zijn en allen die "geroepen, uitverkoren en getrouw" zijn, de beloofde "kroon des levens" zullen hebben ontvangen. Openbaring 17:14; 2:10

Welk koninkrijk wordt bedoeld?

Eeuwenlang heerste er onder christenen verwarring over het koninkrijk van de Messias, waar Jezus en de apostelen zo vaak over spraken. Aanvankelijk was er echter geen verwarring, en ook niet gedurende bijna tweehonderd jaar na Jezus' tijd. De vroege kerk begreep heel goed de belofte dat de Messias een tweede keer zou komen. Hij zou de kerk in heerlijkheid bij zich opnemen en het koninkrijk van goddelijke macht vestigen om over de

wereld te heersen en alle dingen aan de wil van God te onderwerpen; en zij wisten dat dit Messiaanse koninkrijk duizend jaar nodig zou hebben om zijn missie te volbrengen. Johannes 14:2,3; Matteüs 25:31; Openbaring 20:6

Gaandeweg ontstond echter een theorie die inhield dat de kerk op aarde moest worden georganiseerd als het koninkrijk van de Messias en de wereld moest veroveren vóór de wederkomst van Jezus. Deze onbijbelse opvatting veranderde de hele loop van de kerkgeschiedenis. Het prediken van het evangelie was niet langer gericht op het oproepen en vervolmaken van een "kleine kudde", die een luisterend oor en een dankbaar hart zou hebben, om hen klaar te maken voor de eer en glorie van het koninkrijk. (Lukas 12:32). In plaats daarvan veranderde de koers drastisch. Voortaan was het streven gericht op het verwerven van wereldlijke macht. Er ontstonden intriges, er werden valse beweringen gedaan en er werd getracht controle te krijgen over koningen en naties. Er werd gebruik gemaakt van vervolgingen en waar mogelijk werden wereldlijke heersers overgehaald en bedreigd, om wereldwijde heerschappij door de kerk te kunnen vestigen.

Een tijdlang bloeiden deze inspanningen, maar sinds het begin van de negentiende eeuw is het idee van kerkelijke heerschappij over de aarde grotendeels verdwenen. In de daaruit voortvloeiende verwarring hebben velen alle geloof in het Messiaanse koninkrijk verloren en zijn er maar weinigen die uitzien naar de wederkomst van Christus. In hun verwarring spreken sommigen over een geestelijk koninkrijk dat alleen in de harten van

gelovigen woont. Anderen geloven dat het koninkrijk van Christus nu vertegenwoordigd wordt in de grote regeringen van de wereld. Maar zij raken nog meer in de war wanneer zij zich afvragen waarom bepaalde delen van het koninkrijk van de Messias grote legers hebben opgebouwd om mogelijk oorlog te voeren tegen of andere delen van hetzelfde koninkrijk te vernietigen.

Het resultaat van al deze verwarring is dat voor veel belijdende christenen de leer van de Bijbel gewoonweg niet consistent of logisch lijkt. Anders zouden zij inzien dat Jakobus, Johannes en de andere apostelen niet op "twaalf tronen" konden zitten zonder dat er een heersend koninkrijk was (Matteüs 19:28). Zij zouden ook inzien dat het koninkrijk nog in de toekomst moet komen, in overeenstemming met het Onze Vader: "Uw koninkrijk kome. Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel" (Matteüs 6:10). Als we meer willen weten en begrijpen van Gods heilsplan, moeten we de Bijbel eerbiedig bestuderen en dagelijks 'de Schriften onderzoeken'. (Johannes 5:39; Handelingen 17:11). Als we dat doen, zullen we grote zegeningen ontvangen en inzien dat het glorieuze koninkrijk van de Messias, hoewel het nog niet op aarde is gevestigd, "nabij is, zelfs voor de deur staat". Mattheüs 24:33

"Zijn jullie daartoe in staat?"

Aan de twee geliefde discipelen en hun moeder, die voor hen plaatsen vroegen die dicht bij de Meester in het koninkrijk lagen, maakte Jezus duidelijk dat elke positie in het hemelse koninkrijk aan bepaalde voorwaarden moest voldoen. Het was niet genoeg dat zij geroepen waren om discipelen te worden. Het

was niet genoeg dat zij alles hadden opgegeven om de Heer te volgen, dat zij bij Hem waren geweest, Zijn leer hadden geleerd en zich daarin hadden geschaard. Er moest meer zijn, anders zouden zij misschien niet tot de geestelijke fase van het koninkrijk kunnen toetreden.

De Meester verklaarde deze voorwaarden door te zeggen: "Kunt u de beker drinken die ik zal drinken, en gedoopt worden met de doop waarmee ik gedoopt word?" (Matteüs 20:22). Wat bedoelde hij daarmee? Wat was de betekenis van "de beker" en "de doop" waar Jezus naar verwees, waarvan hij zei dat ze niet alleen op hemzelf van toepassing waren, maar ook op degenen die zijn trouwe volgelingen zouden zijn?

Wij antwoorden dat Jezus' 'beker' degene was waarnaar hij elders verwees toen hij zei: 'De beker die mijn Vader mij gegeven heeft, zal ik die niet drinken?' (Johannes 18:11). In de goddelijke regeling had God al bepaald dat wie ook met de glorie, eer en macht van het Messiaanse koninkrijk zou worden belast om de wereld te zegenen, eerst trouw moest tonen die eer en glorie waardig was. In het geval van Jezus zelf betekende de beker al die ervaringen van dienstbaarheid, schande, schaamte, opoffering en lijden, die hij allemaal trouw heeft doorstaan tijdens de drieënhalve jaar van zijn aardse bediening, en die hij volledig heeft volbracht op Golgotha toen hij riep: "Het is volbracht." Johannes 19:30

Als discipelen van Christus moeten we het voorbeeld volgen dat hij ons heeft gegeven, terwijl we soortgelijke ervaringen doormaken als hij. We zullen alleen succesvol zijn in het bereiken van mede-

erfgenaamschap met de Meester in zijn koninkrijksglorie, eer en macht, als we eerst loyaliteit en trouw tonen met betrekking tot lijden, opoffering en dienstbaarheid, terwijl we in zijn voetsporen treden. Romeinen 8:17; 2 Timoteüs 2:11,12

Toen Jezus sprak over de "doop waarmee ik gedoopt word", verwees hij naar zijn doop tot een offerdood. Kort daarna sprak hij hier opnieuw over en zei: "Ik moet een doop ondergaan, en wat een druk ligt er op mij totdat die volbracht is!" (Lukas 12:50). De waterdoop van de Meester aan het begin van zijn bediening was slechts een symbool van zijn ware doop. Zijn afdaling in het water, zijn begrafenissen daarin en zijn opstanding daaruit vertegenwoordigden zijn afdaling in de offerdood en zijn opstanding daaruit. Zijn werkelijke doop in de dood duurde drieënhalve jaar, van de Jordaan tot Golgotha. Toen hij aan het kruis riep: "Het is volbracht", bedoelde hij dat zijn doop tot de dood was voltooid. Hij werd op de derde dag door de machtige kracht van de Vader uit die toestand van doop tot de dood opgewekt, naar zijn rechterhand, de positie die hij altijd zal bekleden. Efeziërs 1:19-22; Kolossenzen 3:1; Hebreeënen 1:1-3

Dit was de doop van Jezus. Het betekende de volledige verzaking van alle aardse rechten. Nu vroeg hij zijn geliefde discipelen of zij bereid waren om hem in deze mate te volgen – om te delen in zijn beker van dienstbaarheid, opoffering en lijden, en zijn doop in de dood (Romeinen 6:3-5). Alleen door hem trouw te volgen konden zij hopen deel te hebben aan zijn hemelse koninkrijk. Hetzelfde principe geldt voor alle volgelingen van Jezus. Het is aan ieder van ons om te beslissen of we van zijn

beker zullen drinken en of we zullen delen in zijn doop in de dood. Alleen de nederigen en zelfopofferende zullen in staat of bereid zijn om een dergelijke ervaring aan te gaan.

Als we het voorgaande toepassen op de opvattingen over het koninkrijk die zo velen hebben, kunnen we terecht deze vragen stellen. Hoe kunnen die gevoelens van toepassing zijn op de verschillende koninkrijken op aarde? Is het noodzakelijk dat de leiders van de aarde deelnemen aan het lijden en het offer tot de dood van Christus, voordat zij kunnen regeren? Is het door grote moeilijkheden dat iemand lid kan worden van de aardse instellingen die de kerk van Christus worden genoemd? Is zelfverloochening nodig om hierin te komen? Zijn allen die er deel van uitmaken met Christus "begraven" in de doop – in zijn dood? Hebben zij allen deel aan zijn lijden? Zeker niet! Alleen een juist beeld van het hemelse koninkrijk sluit aan bij deze verschillende uitspraken. We moeten inzien dat het de "parel van grote waarde" is, die verkregen moet worden en waarvoor al het andere opgeofferd moet worden. Mattheüs 13:46

'Wij zijn in staat'

In het verslag van deze gebeurtenis antwoordden de discipelen Jezus: 'Wij zijn daartoe in staat', dat wil zeggen dat zij bereid waren om uit de beker van de Meester te drinken en deel te hebben aan zijn doop. (Matteüs 20:22). Ze wisten niet precies wat dit allemaal betekende, maar ze waren in staat en bereid om alles te doen wat Jezus zou bevelen. Zo moet het zijn met allen die, net als die trouwe discipelen, 'meer dan overwinnaars' zullen zijn en zullen delen in de heerlijkheid, eer en

onsterfelijkheid die de Verlosser heeft beloofd aan de leden van zijn 'lichaam', de kerk. Romeinen 8:37; 2:7; 1 Korintiërs 12:27

In het verslag dat we hier bespreken, antwoordde Jezus aan de discipelen: "Jullie zullen inderdaad uit mijn beker drinken en gedoopt worden met de doop waarmee ik gedoopt word" (Matteüs 20:23). Bereidheid van hun kant is alles wat de Heer redelijkerwijs van zijn discipelen kon verlangen. Niemand van ons heeft de kracht en het vermogen die Jezus bezat. Wij zijn van nature zondaars. Hij was "heilig, onschuldig, onbevlekt, afgescheiden van zondaars" (Hebreeën 7:26). Wij kunnen daarom alleen maar onze wil toewijden om het goede te doen. De Heer moet ons onder zijn hoede nemen en ons in zijn school van beproeving en ervaring opnemen. Hij zal ons dan de lessen geven die nodig zijn om onze loyaliteit en trouw te bewijzen, zelfs tot in de dood. Hoe genadig is het dat God, vanwege onze zwakheid als leden van het gevallen mensengeslacht, ons in de Heiland een 'barmhartige en trouwe hogepriester' heeft gegeven (Hebreeën 2:17). Alleen door Jezus kunnen we dus hopen het hemelse koninkrijk te bereiken.

Hoofddienaar — meest geëerd

De andere apostelen waren verontwaardigd dat Jakobus en Johannes, samen met hun moeder, zo'n verzoek hadden gedaan (Matteüs 20:24). Deze gebeurtenis gaf Jezus echter de gelegenheid om de richtlijnen vast te leggen die bepalen wat grootheid in het Messiaanse koninkrijk inhoudt. Wie anderen het meest dient, met nederigheid en liefde, toont daarmee aan God dat hij geschikt is voor een hogere plaats. (Galaten 5:13). Dit verschilt, zoals Jezus

zegt, van de gewone gang van zaken, waar heerschappij doorgaans niet inhoudt dat men anderen dient, maar dat men gediend wordt. Lucas 22:25,26

De regel van het koninkrijk zal zijn dat degene die het meest dient, de hoogste eer zal krijgen. Jezus zelf is bij uitstek een dienaar boven alle anderen. Zijn positie is dus de hoogste in het koninkrijk door goddelijke aanstelling, en anderen zullen naast hem staan in verhouding tot de mate waarin zij zijn geest van liefde, dienstbaarheid, gehoorzaamheid en loyaliteit hebben. Tegen zijn volgelingen zei de Meester: "Iedereen die mij wil dienen, moet mij volgen, want mijn dienaren moeten zijn waar ik ben. En de Vader zal iedereen eren die mij dient." Johannes 12:26